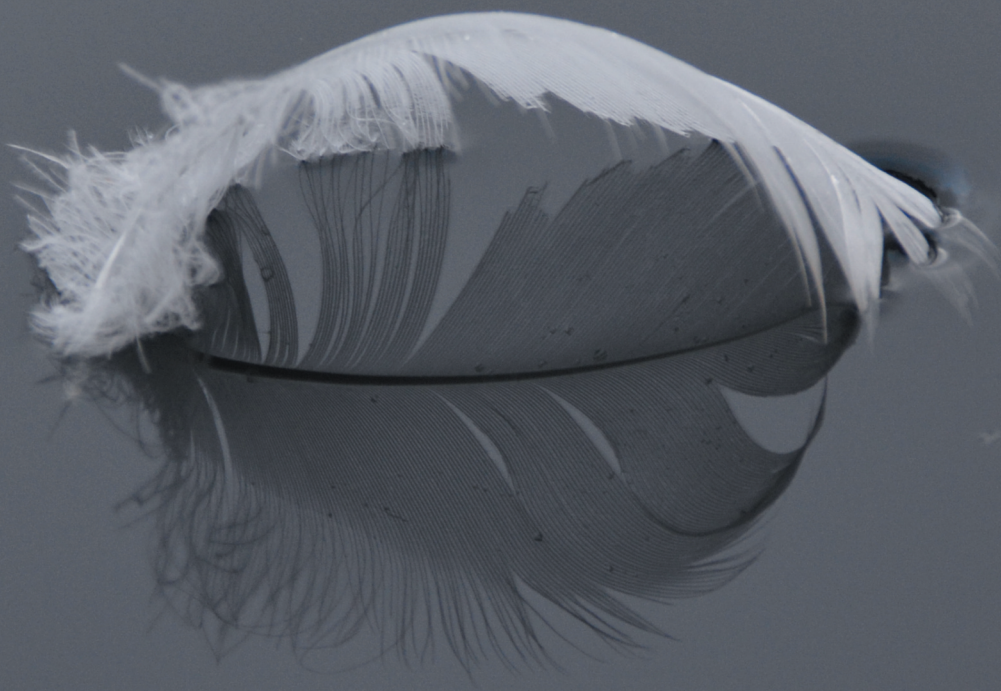

ENKELIT ISTUVAT HIPAISEMALLA

Runoja

Harry Torvinen

ENKELIT ISTUVAT HIPAISEMALLA

Harry Torvinen

Hymytytölleni

*Kaiken kokemani läpi,
näen lempeän hymysi.
Hyväksyvän, ymmärtävän.
Rakastavan hymysi.
Voin nähdä sen aina,
voin tuntea sen aina.
Hymysi on sydämessäni.
Rakkaani.*

Sinä hymyilet elämän.

Harry Torvinen

ENKELIT ISTUVAT HIPAISEMALLA

Runoja

© 2024 Harry Torvinen

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8360-3

IHMINEN	s.7
KIPU	s.25
METSÄ	s.42
ILO	s.62

IHMINEN

*Hän ei ollut hiljaa,
vaikka niin luultiin.
Hän puhui niin hiljaa,
ettei kukaan kuullut.*

NÄMÄ SANAT

Vähän sanoja,
muutama mukaan.

Nämä sanat.

Enempää ei annettu.

Ne on jaettava.

Luotettava,
että ne riittävät.

Miten ne riittävät?

Nämä sanat.

IHMISEN TARINA

Tarinankerääjä kuulee,
syvät pohjavirrat,
pintaa lähestyvät.

Sana sanalta hän lukee
sanotun kerrotun sijaan,
sitä ei voi salata.

Ihminen voi sanoa paljon,
mutta jos ei avaa sydäntään,
ei sano mitään.

Ei ihmisen tarina ole sellainen,
se on rosoinen.

HILJAA

Hän ei ollut hiljaa,
 vaikka niin luultiin.
Hän puhui niin hiljaa,
 ettei kukaan kuullut.

Runoja ihmisen rosoisesta matkasta, elämästä, kivusta
ja ilosta, jota olen saanut kokea matkani varrella.

Kolhittuja sanoja,
kokemuksen kivuliailta
kivipoluilta.

